

hvorefter der gives Helsingørs Commune en Gave af 20,000 Rb., men jeg kan paa ingen Maade gaae ind paa det af Udvalget Tilføiede, at der skulde aabnes en Udfigt til, og det en Udfigt, der i Virkeligheden betyder det samme som en Bevilling, at der i de paafølgende Finantsaar skulde gives respectivt 16,000, 12,000, 8,000 og 4,000 Rb. som en Gave til Helsingørs Commune. Det er vistnok en Sandhed, at Sundtoldens Dphør ligesom upaatviveligt ogsaa Pengekrisen har sat denne Commune i en uheldig Stilling; det er utvivlsomt. Der kan have vilst sig Næringsløshed i den første Tid efter Sundtoldens Dphør, jeg skal slet ikke betvivle, at det vistnok forholder sig saaledes; men spørger man nu: Vil man kunne afhjælpe den Trang, der paa denne Maade er kommen tilstede, ved en Gave af 20,000 Rb., saa svarer jeg dertil „nei,“ det vil saagodtsom være for Intet at regne, og, vil man kunne bøde paa den Trang, som i de kommende Aar bliver tilstede, ved de der opførte Summer? Jeg svarer atter „nei,“ det vil man ikke kunne. Er Hensigten med disse Gaver at vise en Smødefommen, at der dog maa gjøres Noget af det, der nu saalænge og med saa høi Røst har været fordret, ja, saa kan jeg sige, at man vistnok naaer Maalet i saa Henseende; men mener man derved at udrette Noget, som i Virkeligheden skal kunne bringe Kommunen i Opkomst, saa tager man efter min Overbeviisning ganske feil; da maa der vælges ganske andre Midler. Naar en Mand er aldrende eller svag, saa at han ikke længere er istand til at arbejde, ja, da er det rigtigt, at man giver ham en Understøttelse, hvoraf han kan leve, og Understøttelsen maa da være afsæst derefter, at han efter de Fordringer, man troer at kunne gjøre i det Hele paa hans Vegne, kan leve af det, der gives ham; men, er det en arbejdsfør Mand, der er bragt ud af sin Virksomhed, saa skal man skaffe ham nyt Erhverv og ikke give ham Understøttelse, eller ogsaa skal den Understøttelse, der gives ham, gives ham i det Diemed, at han derved kan skaffe sig et nyt Erhverv. De, der i Helsingørs Commune have forestaaet dette Anliggende, de, der havde det nærmeste Kald til at bøde paa den Trang, der var tilstede, burde have

henvendt deres Opmærksomhed paa dette Punkt, de burde have spurgt: Hvorledes er det muligt, ved at bringe nye Erhvervskilder, at skaffe de ledige Hænder Beskæftigelse, og de burde i saa Henseende have fremsat Forslag til Overveielse for Regjering og Rigsdag. De kunde maaskee ogsaa have gaaet nogle andre Veie, for at skaffe Midler tilveie, dersom de vare fornødne; den Veie er man, saavidt jeg skjønner, ikke gaaet, men har derimod begjært en Gave, for dermed at afhjælpe den øieblikkelige Trang. Her er altsaa foreslaaet 20,000 Rb. for iaar; det vil blive lidt over 2 Rb. pr. Individ i Byen, og jeg vil spørge: Kan det virkelig afhjælpe Trangen, dersom den er saa stor, som det er blevet sagt? Jeg svarer: Nei, det kan det ikke, jeg troer idetmindste ikke, at det vil kunne det. Det, som er foreslaaet af den ærede Minister, har jeg imidlertid ikke villet modsætte mig, fordi jeg antager, at der er en Forventning om, at der vil blive givet Noget; man har sat sit Haab dertil, og ganske at svigte dette Haab vilde maaskee være urigtigt; men at bevilge Pengene, uden at det paa vises, til hvilke Formaal disse Penge skulle bruges, hvorledes de skulle anvendes til at beskæftige de ledige Hænder, det gaaer jeg ikke ind paa mere end for denne Gang. Jeg skal derfor stemme mod Udvalgets Uendringsforslag og anbefale det ærede Thing at gjøre det Samme og blive staaende ved de af Regjeringen foreslaaede 20,000 Rb., eengang for alle. Det siges i Anmærkningerne, at Byen har mange naturlige, men hidtil aldeles upaaagtede Erhvervskilder, og der henvises til, at de burde udvikles; der troer jeg, at det Rette er antydet. Naar man altsaa har foreslaaet nu at ville bygge en Havn, og derved aabne Afgang til nyt Erhverv for Byen, da troer jeg, at man er staaet ind paa den rette Veie; kan der træffes Foranstaltninger, der sigte til det samme Formaal, hvorved nogle af de Hænder, som ikke kunne finde Beskæftigelse ved Havneanlægget, kunne finde en Beskæftigelse, da skal ogsaa jeg være rede til at gaae ind derpaa, naar det holdes indenfor visse Grændser, og under Forudsætning af, at Summeren anvendes heldigt, men at gaae ind paa Gaver, som udeles i Skikkelse af Skatteestergivelse, der kom-